

Diplomová práce "Česko-francouzské vztahy v oblasti filantropie si klade za cíl blíže seznámit a upozornit prostřednictvím vyměněné korespondence na zvláštní osobnosti Marie Riegrové-Palacké a Marie Pape-Carpantier, jež se výtečně doplňovaly v zájmu o mateřské školy, přestože je dělil mnohaletý věkový rozdíl a naprosto odlišné prostředí v němž vyrůstaly. Zpočátku pravidelná korespondence mající počátek v roce 1867 pomalu ustává již během roku 1869, kdy se podařilo Marii Riegrové-Palacké dosáhnout za pomoci paní PapeCarpantier vytvoření první české mateřské školy v Praze.

Po úvodní kapitole a zhodnocení pramenů a literatury se třetí kapitola věnuje výměně listů Marie Riegrové-Palacké a Marie Pape-Carpantier. Oboustranná korespondence se zachovala díky pečlivosti Riegrové-Palacké, jež si nejprve psala koncept dopisů pro paní Pape "nanečisto," aby je následně ještě zkontroloval její manžel František Ladislav Rieger. První dopis pochází z podzimu 1867 a poslední dochovaný dopis od paní Pape je ještě z roku 1877. Paní Pape-Carpantier umírá v roce 1878.

Ve čtvrté kapitole je představen krátký exkurz do života paní Pape-Carpantier, podtrhující vlastní práci pěstounky v opatrovnách, jako hlavní faktor při pro vydání odborných pedagogických spisů. Její píle a nadání ji posléze přivedlo až k postu ředitelky École normale pour les salles d'asiles - Ústavu pro učitelky mateřských škol. Tato kapitola též seznamuje s koncepcí Marie Pape-Carpantier, názorným vyučováním, jež se dále šířilo v pražských mateřských školách díky vyslání českých kandidátek do pařížského kurzu.

O dětství, výchování a roli bolzanovství v životě Marie Riegrové-Palacké pojednává pátá kapitola. Zde jsem se zaměřila pouze na nejpodstatnější rysy tohoto období, s přihlédnutím k vlivům, které se později významně podílely na filantropické činnosti Marie Riegrové-Palacké.